

i et og alt vil blive undergivne Reglerne i Gangstilovent af 4. Juli 1850.

ad § 15.

Naar Ejerens Interesse i at have Ene-
raadighed over Strandbredden er særlig
stor, f. Eks. naar et Skibsværft ønskes
anlagt, eller naar Adgang til Strandbred-
den paa Grund af de stedlige Forhold er
uden Betydning for Almenheden, vil det
være rimeligt, at der gives de paagæl-
dende private Adgang til gennem Ken-
delse af Fredningskommissionen at sikre
sig saadan Eneaadighed i passende Om-
fang og Tid; Kendelsen vil, hvis Ejeren
er misfornøjet med den, af ham kunne
indankes for Overfredningskommissionen,
se § 12, 1ste Stykke.

ad § 16.

Det er selvfølgeligt, at den ved § 14
hjemlede Adgang til Strandbredden ikke

kan gælde Befæstningsanlæg, ligesom det
synes naturligt at undtage Havnearealer,
hvor særlige Hensyn gør sig gældende.

ad § 17.

Medens Udgifter til Rejser og til sag-
kyndig Bistand samt Udgifter i Henhold
til § 11 bør fordeles mellem de offent-
lige Kasser efter samme Regel som Er-
statning, jfr. § 10, vil de øvrige Udgifter
ved Kommissærernes og Kommissionernes
Virksomhed, saasom Udgifter til Anskaf-
felse af Protokoller, til Porto, til Skriver-
hjælp etc. ikke godt kunne fordeles paa
samme Maade, og man foreslaar derfor,
at saadanne Kontorudgifter, som sikkert
kun vil andrage ringe Beløb, bæres af
Statskassen.

ad §§ 18—19.

Disse Paragraffer giver ikke Anledning
til særlige Bemærkninger.